

Bezinning 37: Levende waterbron

Johannes 4, 5 - 42 = 3° vastenzondag in het A-jaar

Het Woord

Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken'. Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om. Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en Wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' 'Maar Heer', zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen', zei Jezus, 'maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' 'Geef mij dat water, Heer', zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten'.

Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug'. 'Ik heb geen man', zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt', zei Jezus, 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar'. Daarop zei de vrouw: 'Nu begrijp ik, Heer, dat U een profeet bent. Onze voorouders vereerden God op deze berg en bij U zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden'. 'Geloof me', zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. Jullie weten niet wat je vereert, maar wij weten dat wel; de redding komt immers van de joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt in Geest en in waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen in Geest en in waarheid'. De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de Messias zal komen' (dat betekent 'gezalfde'), 'wanneer Hij komt zal Hij ons alles vertellen'. Jezus zei tegen haar: 'Dat ben Ik, die met u spreekt'.

Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Wat wilt U daarmee?' of 'Waarom spreekt U met haar?' De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de Messias zijn?' Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe.

Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: 'Rabbi, U moet iets eten'. Maar Hij zei: 'Ik heb voedsel dat jullie niet kennen'. 'Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?' zeiden ze tegen elkaar. Maar Jezus zei: 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien. Jullie zeggen toch: "Nog vier maanden en dan komt de oogst"? Ik zeg jullie: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! De maaier krijgt zijn loon al en verzamelt

vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. Hier is het gezegde van toepassing: de een zaait, de ander maait. Ik stuur jullie erop uit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.'

In die tijd kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: 'Hij weet alles van me'. Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; ze zeiden tegen de vrouw: 'Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de Redder van de wereld is.'

Een woord bij het Woord

Uit dit bijzonder lang verhaal kunnen slechts een paar elementen aangeraakt worden. Er is een lange dialoog tussen de Samaritaanse vrouw en Jezus. De zevende keer dat Hij spreekt openbaart Jezus zich als de Messias. Als de vrouw de zevende keer spreekt, getuigt ze voor haar stadsgenoten over Jezus en legt hun de vraag voor of Hij niet de Messias zou zijn. Ofschoon Jezus het haar ronduit had gezegd, blijft ze twijfelen. In die cultuur kan een vrouw niet echt getuigen. Toch eindigt het verhaal met een duidelijk getuigenis van vele Samaritanen: 'We weten dat Hij werkelijk de Redder van de wereld is.'

In dit verhaal openbaart Jezus zich dus als de Messias. Omtrent zijn Messiasschap legt Hij hier een bijzonder accent: Hij doet in de mens een bron ontstaan waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft. Wat een rijk, suggestief beeld om te spreken over de nooit opdrogende genadestroom van God in de mens, die Jezus ons garandeert. Kunnen we dan iets anders doen dan met de Samaritaanse vrouw vragen: 'Geef mij dat water'?

De vrouw maakt een spectaculaire verandering door. In het begin is ze geïsoleerd (alleen op het middaguur bij de bron) en zondig (reeds de zesde man), maar op het einde wordt ze door allen bevestigd. En ja, wie van tellen houdt: na de zes mannen is Jezus dus de zevende of de sabbatmens!

Het Woord in mijn leven

Ben ik er zoals de vrouw van overtuigd dat Jezus 'alles van mij weet' en mij toch levend water wil geven? Kan ik naar anderen toe getuigen dat ik de Messias gevonden heb? Kan ik Jezus om het levend water vragen? Neem ik zoals Jezus contact op met zondige marginalen om hen terug in hun leefkring te integreren?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Gij zijt de Messias, de Redder van de wereld.
Gij laat altijd weer – ons hele leven lang –
een bron van eeuwig leven in ons ontspringen.
Ja, geef ons het levende water!
Het goddelijke leven stroomt dan rijkelijk in ons.
Geef dat anderen zich aan die diepe bron kunnen laven,
vooral zij die een prangende diepe levensdorst hebben.
Ga zo met ons mee op weg naar Pasen. Amen.

© Eric Haelvoet 2010

